

Wystąpienie końcowe Józefa Stalina na XVII Zjeździe WKP(b), 1934 r.

Towarzysze! Dyskusja na zjeździe wykazała całkowitą jedność poglądów naszych kierowników partyjnych, można powiedzieć, we wszystkich zagadnieniach polityki partyjnej. Żadnych wystąpień przeciw referatowi sprawozdawczemu, jak wiecie, nie było. Ujawniła się zatem niezwykle ideowo-polityczna i organizacyjna zwartość szeregów naszej partii. (Oklaski). Powstaje pytanie, czy wobec tego potrzebne jest wygłoszenie słowa końcowego? Sądzę, że nie jest potrzebne. Pozwólcie mi więc zrzec się słowa końcowego. (Burzliwa owacja, cały zjazd wstaje, potężne „hura”, chóralne okrzyki: „Niech żyje Stalin!” Zjazd, stojąc, śpiewa „Międzynarodówkę”. Po odśpiewaniu „Międzynarodówki” owacja zaczyna się na nowo. Okrzyki: „Hura!”, „Niech żyje Stalin!”, „Niech żyje KC!”).

Źródło: Wiek XX w źródłach. Wybór tekstów źródłowych z propozycjami metodycznymi dla nauczycieli historii, studentów i uczniów, oprac. M. Sobańska-Bondaruk, S.B. Lenard, Warszawa: WN PWN, 1998, s. 104.

Praca z tekstem

- 1.** Omów przejawy kultu jednostki w ZSRR.
- 2.** Wyjaśnij prawdziwy powód jednomyślności uczestników zjazdu partii.
- 3.** Zapoznaj się z tekstem *Międzynarodówki*, a następnie omów jej treść.